

за мене. Ако пък искате да ви посоча други, нека помисля два-три дена и ще ви кажа.

Доволен от отговора, кметът стана и си отиде.

След два-три дена той повика в общината всички селяни. Дойдоха и бае Иван и бае Стоян.

— Събрах ви, — рече кметът, — да ми посочите между вас четири души най-честни и най-почтени, които ми са нужни за съвет и съдействие. Изкажете се добросъвестно и посочете ми тия необходими за моята работа лица.

Поразшаваха се селяните, попрокашля се някой оттук-оттам, поспогледаха се и замълчаха с наведени глави.

— Моля ви се, господа, изкажете се — настоя кметът.

Мълчание.

— Не се стеснявайте, господа.

Пак мълчание.

— Кой иска думата?

От страна при вратата се обади един младеж:

— Да кажа аз, господин кмете.

— Кажи.

— Какво да кажа, господин кмете? Кой кого може да признае за честен? Питайте ни да посочим най-големите вагабонти — да го